

Sygnatura akt I Cupr 621/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 10-07-2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Paweł Kwiatkowski

Protokolant:Katarzyna Mulak

po rozpoznaniu w dniu 10-07-2014 r. w we W.

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o.(...)z siedzibą w W.

przeciwko J. G.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego J. G.na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o.(...) z siedzibą w W.kwotę 1.496,79 zł (jeden tysiąc czterysta dziewięćdziesiąt sześć złotych 79/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2014 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 647 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

I C upr 621/14

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 21 marca 2014 r. strona powodowa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością(...) domagała się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego J. G.kwoty 1631,79 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwany zawarł z (...) sp. z o.o. umowę pożyczki kwoty 1200 zł. Pożyczonej kwoty wraz z odsetkami i należnymi opłatami jednak nie zwrócił. Wierzytelność z tytułu w/w pożyczki nabyła ostatecznie strona powodowa

Na kwotę dochodzoną pozwem składały się:

- należność główna w kwocie 1200 zł,
- skapitalizowane odsetki w kwocie 120,60 zł,
- prowizja za udzielenie pożyczki w wysokości 176,19 zł,
- koszty windykacyjne w kwocie 135 zł obejmujące wysłanie trzech wezwań do zapłaty po upływie terminu spłaty pożyczki.

Pozwany J. G. nie ustosunkował się do pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Pozwany J. G. zawarł z (...) sp. z o.o. umowę pożyczki kwoty 1200 zł z oprocentowaniem w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym i terminem spłaty oznaczonym na 14 listopada 2012 r. Za udzielenie pożyczki zastrzeżono prowizję w wysokości 176,19 zł.

(bezsporne)

Po upływie terminu zwrotu pożyczki do pozwanego wysłano trzy wezwania do zapłaty o standardowej treści. W umowie zastrzeżono przy tym zwrot kosztów w wysokości 35 zł za wezwanie po 30 dniach od upływu terminu spłaty pożyczki, 45 zł za wezwanie po 60 dniach od upływu tegoż terminu, 55 zł po upływie 90 dni od upływu tegoż terminu.

(bezsporne)

Wierzytelności z w/w umowy nabyła (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością(...).

(bezsporne)

Mając powyższe na uwadze, Sąd zważył, co następuje.

Powództwo zasługiwało częściowo na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie okoliczności przytoczone w pozwie były zasadniczo bezsporne. Wątpliwości Sądu wzbudziła jedynie wysokość kosztów, których strona powodowa domagała się w związku z nienależytym wykonaniem umowy pożyczki przez pożyczkobiorcę.

Należy przypomnieć, że zgodnie z art. 483 § 1 kc w przypadku nienależytego wykonania zobowiązania pieniężnego wykluczone jest zastrzeżenie kary umownej, która miałaby charakter odszkodowawczy. Funkcję odszkodowawczą pełnią bowiem w przypadku tego rodzaju zobowiązania odsetki za opóźnienie zastrzeżone na podstawie art. 481 § 1 kc (por. Marcin Lemkowski „Odsetki cywilnoprawne”, wyd. Wolter Kluwer Polska sp. z o.o., Warszawa 2007, str. 95 i n.). Wysokość odsetek jest natomiast limitowana treścią przepisu art. 359 § 2¹ kc, który wprowadza maksymalną wysokość odsetek wynikających z czynności prawnych. Wprowadzenie odsetek maksymalnych limituje przy tym również wysokość wynagrodzenia należnego pożyczkodawcy w związku z udzieleniem pożyczki.

Powyzsza regulacja wyklucza zatem obciążanie pożyczkobiorcy jakimikolwiek zryczałtowanym odszkodowaniem przekraczającym kwotę odsetek maksymalnych liczonych od wymagalnego zadłużenia.

W rozpoznawanej sprawie pożyczkodawca zastrzegł maksymalne odsetki karne na wypadek niezwrócenia pożyczki w terminie. W tej sytuacji konieczna była ocena, czy koszty zgłoszone w pozwie zostały faktycznie poniesione przez pożyczkodawcę, czy też ich ustalenie miało na celu obejście zakazu z art. 483 § 1 kc i 359 § 2¹ kc. Zdaniem Sądu brak było jakichkolwiek dowodów, że koszty wskazane przez powoda miały jakiegokolwiek ekonomiczne powiązanie z kosztami rzeczywiście poniesionymi.

Koszt wysyłania listów z wezwaniami do zapłaty o standardowej treści został ustalony w oderwaniu od realiów ekonomicznych. Określenie kosztu tych wiadomości odpowiednio na 35, 45 i 55 zł jest w ocenie Sądu próbą osiągnięcia dodatkowego wynagrodzenia lub odszkodowania przekraczającego wysokość zastrzeżonych odsetek. Wobec powyższego klauzulę, która zastrzegała taką wysokość opłat za wysłanie wiadomości, Sąd uznał, za nieważne w rozumieniu art. 58 § 1 kc, jako zmierzające do obejścia prawa (art. 483 § 1 kc i 359 § 2¹ kc).

W tej sytuacji, przy niekwestionowanym co do ważności przelewie wierzytelności z w/w umowy pożyczki na rzecz powoda (por. art. 509 kc i n kc.), nie ulegało wątpliwości, że skutecznie mógł on przenieść na powoda jedynie wierzytelności z ważnej czynności prawnej.

Mając powyższe na uwadze, Sad zasądził na rzecz powoda kwotę 1200 zł tytułem należności głównej oraz kwotę 176,19 zł tytułem prowizji za udzielenie pożyczki jak w pkt I wyroku, oddalając dalej idące powództwo o zwrot kosztów windykacji, jak w pkt II wyroku.

O odsetkach od kwoty zasądzonej orzeczono na podstawie art. 481 kc i 482 kc.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 zd. drugie kpc, zasądając na rzecz powoda zwrot kosztów opłaty sądowej od pozwu, kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 600 zł oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 kpc